اُستاد

سِکھ اُستاد کی سارا منّو
بُت نفرت کا سارا بھنو
خود نا پرکھو خوب پچھانو
یاہ گل اپنا دل ماں آنو

تم اُستاد کی عزت جانو
جھڑو رہ گیو علموں کانو
در در منگ کے اُس نے کھانو
یاہ گل اپنا دل ماں آنو

اکھاں کے بچ اکھ بساوے
ننھی اکھیں سُرمو لاوے
تم اُستاد نا اُچو جانو
یاہ گل سوچ کے گُتھے آنو

رو تو رہ گوکنی کنی
نہیں اُستاد کی جس نے منی
اُس نے گُو جے کِکھ نہیں بانو
یاہ گل اپنا دل ماں آنو

جھڑو دین تے دنیا دسے
اُس کی عزت کھڑو کھسے
تم نا دسوں پیٹو تانو
یاہ گل اپنا دل ماں آنو

مندی عادت چھٹے چھانے
نھیرا بچوں لو ما آنے
ہے اس دور کو رہبر رانو
یاہ گل اپنا دل ماں آنو

جھڑو راہ توں کنّی نٹھو
نظراں بچوں پورو ڈھٹھو
کِتوں اُس نے رج کے کھانو
یاہ گل اپنا دل ماں آنو

پڑھو تے سمجھو:

سِکھ	:	نصیحت
گوجو	:	جیب، چنٹو
رہبر	:	رہنما، راہ دسن آلو

خالی جگہاں نا بھرو:

جس نے .... کی کجھ نہ مَنی

اُس نے .... ککھ نہیں بانو

جہڑو دین تے .... دسے

اُس کی .... کہڑو کھسے

تم نا دسوں پیٹو ....

مندی .... چھٹے چھانے

ہے اس دور کو .... رانو

جہڑو راہ توں .... نٹھو

نظراں .... پورو ڈھٹھو